

DAGBLAÐS-BISPURIN

Í samband við 400 ára minnis-
hátfíðina næsta ár, skjýtur Dag-
blaðið uppá, at vit skulu yvirtaka
alt, ið viðvíkur kirkjumálum, og
so seta ein føroyskan biskupp.

Ja, eg havi einki orð at siga til,
at Dagblaðið og teir har úti á nes-
inum fáa sær ein bisp. Teir megu
fyri mær fáa sær fleiri, um teir
vilja. Men er tað ikki eitt sindur
uttanhandað at fara at átaka sær
tær útreiðslur, ið bispur og heila
klerisið kostar at halda í lønum,
tá ein veit, at ikki kann fáast nóg-
mikið av peningi úr kirkjukass-
anum til at byggja kirkjur fyri.
Verður kirkja bygd í Føroyum, so
er tað basarurin og peningainn-
savningin, ið skal fáa meginpartin
av peninginum til vega. Og hvussu
gongst við at fáa pening til vega
til endurnýggjan av skipaflo-
tunum?

Nei, tey kosta — hesi yvirtøku-
málini. Og tað kann væl ikki vera
ætlanin at yvirtaka mest møguligt
og so ikki orka at reka hesi mál,
so mistrivni kemur í tey og einki
annað. Er tá nakað vunnið við
yvirtøku?

Ænsið eftir, at yvirtøkumál
ikkvið røttum skulu kunna nev-
ast avtøkumál.

Ella ætla teir at áleggja fól-
kinum eykaskatt, tað teir aðrastaðni
nevna kirkjuskatt? Tí tað kann væl
neyvan vera ætlanin at hesar út-
reiðslur skulu ganga úr lands-
kassanum?

Føroyingar vóru eitt gudrøkið
fólk, og kann yvirtøkan av presta-
lønnum og setan av biski veija
fólkið andaliga, ja, so er einki at
ívast í; men eg haldi ikki, tað er
beint, at vit, sum sjálvir halda
okkum kirkjur og prestar — og

tað gera vit við gleði — eisini
skulu halda øðrum trúðarfeløgum
teirra kirkjur og prestar.

Adventistur.

Málrøkt

Av og á skriva bløðini um mál-
røkt, og ivaleyst eru vit øll samd
um at fara væl um málið — tað
royna allir málvinir at gera eftir
fórimuni. Men nyttuleys verður
øll málrøkt, tá ið málið verður
nýtt til runubløk, til skemdar-
greinir, ið eru móðurmálinum ein
skammblettur.

Fyrst og fremst bløðin áttu at
ansa sær. Nú í vikuni las eg grein
í einum blað, ið annars tykist
kappast við seg sjálvt í mentunn-
ar- og siðloysisskriving. Har kom
á fjórðu síðu greinastubbi, ið var
so ótilgur, at ein misti alla virð-
ing fyri teimum, ið hava ábyrgd
av, at slíkt kemur á prent. —
Stakkaladýrið, ið hesa óhumsk-
una hevur sett saman, er betur
ókent; men tað er tó markleyst av
monnum, at teir skulu tora at
bjóða lesarum slíkt, ella er tað
veruliga ætlan teirra at bróta nið-
ur alla siðmenning, moral, og
annars alt tað, ið hampafólk dag-
liga royna at byggja upp. Tað er
kortini frægari, bløðini ikki eru
so vandin í teirra málsniði enn
tað, at tey nýta málið til at breiða
út illvilja og hatur, drepa moralin
í litið hugsandi fólk og vanvirða
alt tað, ið allar tíðir hevur verið
hildið heilagt millum Føroyingar.

Skulu sálarligir kryplingar ger-
ast pennaførarar í bløðum okkara,
er føroyska tjóðin illa komin og
hevur litið at standa á. Hann, ið

Hin almenna ársroyndin 1956

Hin skr. royndin byrjar hin 18.
juni kl. 9 og hin munnl. hósðagin
hin 21. kl. 9.

Børn, sum eru meldað til hægri
klassa enn 3. í komandi skúlaári,
skulu møta bæði til hina skrivligu
og hina munnligu royndina.

Tórshavn, hin 13. juni 1956.

Z. Sørensen

Tøkk

Ættar- og vinfólki, ið sýndu
góðu mommu okkara seinasta
heiðurin, veita vit hjartans
tøkk og vinarkvøðu.

Tórshavn, 14. juni 1956.

Fyri tey avvarðandi
Vilhelm, Olevína,
Jens, Sigrid.

vil tæna tí ónda, eigur at nýta
onnur vápn. Móðurmálið skal
haldast høgt í æru og má ikki
nýtast til slíkt — má ikki verða
vanvirt og dálkað.

Havnarmaður.

Føroyar eftirbátur á „Fiskeriudstillingen“?

Um »Fiskeriudstillingen« í
Keypmannahavn verður okkum
sagt:

»Óført at siggja, hvussu langt
Týskarar og aðrar tjóðir eru
komnar í fiskivinnuni. Teirra
flaka, kryjningar, avhøvdingar
og sildageldingarmaskinur og
onnur fiskivinnutól vóru so full-
komin, at mannahond kundi ikki
avrigga arbeiðið so hampaligt,
snøgt og sparandi sum hesi tól.

Tann framsýning, sum Íslen-
dingar hövdu, var avbara stásilig
og fjøllbroytt og sýndi ikki bara
alla íslensku fiskivinnuna — hon
er fjøllbroytt — men eisini ís-
lensku náttúruna og livsorkuna,
sum hon er. Hin grønlandska fram-
sýningin var eisini stásilig og nóg-
meira fjøllbroytt enn okkara.

Okkara egni básur var tessverri
einki at gabbja av. Hann lá sum
eitt skýmaskot, ógviliga fátækliga
útgjörður. Hann gjörði okkum
ikkvið stórri, vóru vit smár framman
undan. Næstu ferð, tá ið vit vera
við, megu avvarandi taka seg
saman og royna at fáa alt, ið vit
hava fiskivinnuni viðvíkjandi við
— og so havði tað heldur ikki
verið burturvið, um vit lærdu
nakað av Íslandinum eisini hes-
um viðvíkjandi. Sum ein roynd at
fjala vesældómin hövdu stjór-
-

innar í Føroya Fiskasølu og Silda-
søluni boðið ministarum og øðrum
góðum monnum til veitslu, ið end-
aði við føroyskum dansi.

Okkum Føroyingum dáma før-
oyskan dans, men hava vit ikki
enn lært, at okkara dansur er so
føroyskur, at hann bara kann fara
fram í Føroyum. Aðrastaðni verður
hann merktur »nissudansur«, um
veitslufólkið ikki heinleiðis
sigur tað. Hann verður tikin og
fataður sum eitt tekin uppá »primi-
tivet«, ið fremmandir menn aftan
á aftur »stuttileika« sær yvir.

Tað der vist best at goyma dansin
heima og leggja allar árar út fyri
at verja hann á okkara egna gólvi
sum tann mentunnarstuðul hann
er okkum.

TB kemur norður til Havnar at
leika landskappingardyst móti HB
í morgin.

TINGANES er væntandi á miðdegi
fullfermd úr Grønlandi.

Hvalaveiðan. Ígjár kom Terji
inn við 1 finnhvali, Sumba við 1,
Sirra við 2 augustum. Heykur er á
veg inn við 2 augustum og 2 finn-
hvølum og Royður við 2 augustum
og 1 finnhvali.

Nú hava teir fingið 30 tilsamans.

Embæti

Embætið sum fulltrúi á Føroya gjaldstovu er leyst frá 1.
juli 1956. Grundløn 5.040 kr. árliga hækkandi við 360 kr. 3.
hvørt ár til 5760 kr., hertil koma vanligar viðbøtur.

Umsóknir verða skrivaðar til Føroya landstýri, men send-
ar Føroya gjaldstovu innan 20. juni 1956.

Føroya landstýri

SMIRIL

Broytan í Ferðætlanini

Leygardagin 16. juni kl. 7: Tórshavn—Tvøroyri—Vág—Tvøroyri
—Tórshavn.

Mánadagin 18. juni kl. 6: Tórshavn—Tvøroyri—Vág. Norðaftur
eftir ferðætlanini.